

Arrest

nr. 269 116 van 28 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289 / gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 september 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 26 maart 2021 een zevende aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in functie van haar Belgische moeder.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 21 september 2021 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 22 september 2021 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.03.2021 werd ingediend door:

Naam: L.(...)

Voorna(a)m(en): Y.(...)

Nationaliteit: Armenië

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: Yerevan

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt opnieuw gezinshereniging aan in functie van haar Belgische moeder, de genaamde A.(...) A.(...) (RR (...)) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn (...)'

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belgische referentiepersoon.

Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving van het ten laste zijn worden de volgende documenten voorgelegd.

- Attesten OCMW dd. 16.03.2021 op naam van de referentiepersoon en betrokkene, tot op datum van attest geen financiële steun hebben aangevraagd
- Loonfiches van de referentiepersoon bij de firma 'W. M. vzw' (deeltijds 19u) voor de maanden oktober 2020 tot april 2021+ individuele rekening 2020 + fiche NR 281.10 - jaar 2020 + fiche NR 281.13 Werkloosheidsuitkeringen - jaar 2020+ document HZIV dd. 03.05.2021 voor de maanden oktober 2020 tot april 2021 (totaal 6814,13 euro netto)
- Attest Sociale Zekerheid van de overheidsdienst Republiek Armenië, waaruit moet blijken dat betrokkene van 2012 tot 2017 geen enkele vorm van financiële steun ontving van de overheid Uit de vorige aanvraag (dd 13.09.2019) van betrokkene blijkt dat zij tewerkgesteld was, waardoor zij uiteraard geen financiële steun ontving van de overheid.
- Attest van het Centrum van Informatietechnologieën dd 22.12.16 N°(...)/10912, Comité van de personeelsdienst van het staatskadaster van onroerende goederen onder overheid van de Armeense Republiek dat verklaart dat ervoor E.(...) L.(...) L.(...) geen onroerend goed geregistreerd staat en geen staatsregistratie uitgevoerd werd in de Armeense Republiek.
- Verzendbewijzen van geld via Intell Express, MoneyTrans en Contact vanwege de referentiepersoon op: 23.01.2015+ 6.03.2015+ 05.06.2015 +06.05.2016 +08.10.2016 +20.10.2016 +05.11.2016 +04.12.2016 + 19.12.2016 +10.12.2010 +07.02.2012 +09.07.2013 +25.11.2013 + 03.01.2017 +20.01.2017 +23.01.2017 + 02.02.2017 + 06.02.2017. Deze geldstortingen zijn heel uiteenlopend in tijdspanne en allen gericht aan E. L. Hieruit kan niet blijken dat betrokkene financieel afhankelijk was van de referentiepersoon.
- Verzendingsbewijs via Moneytrans van de referentiepersoon naar derde (A. S.) op 9/10/17: uit deze geldstorting kan niet afgeleid worden dat deze toebehoort aan betrokkene Er kan dus ook geen rekening meegehouden worden.
- Bewijs van registratie dd. 15.10.2019 en huurcontract dd. 30.11.2018, waaruit blijkt dat betrokkene een appartement huurt op adres 'Van den Hautelei 197/3 te Deurne met bijhorende kwitantie huurwaarborg dd. 30.11.2018
- Mail van advocaat van allerhande bewijzen van betrokkene met betrekking tot zelfstandige activiteit in bijberoep sinds 01.05.2021

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het voorgelegde paspoort, het visum en de aanvraag bijlage 19ter van mevrouw melding maakt van de naam L.(...) Y.(...). Echter spreken de geboorteakte en de voorgelegde attesten waarmee betrokkene haar onvermogen wenst aan te tonen, allen van L.(...) L.(...) E.(...) Een gelijkvormigheidsattest werd niet toegevoegd. Indien de naam niet overeenstemt is het uiteraard niet vanzelfsprekend om de link te leggen tussen de documenten. Gaan de documenten op naam van L.(...) L.(...) E.(...) wel over de L.(...) Y.(...) die in België aanwezig is.

Voor zover het wel degelijk over 1 en dezelfde persoon zou gaan, dient te worden opgemerkt dat betrokkene in de loop van de achtereenvolgende aanvragen ook nog een document heeft voorgelegd waaruit expliciet bleek dat ze tewerkgesteld was in haar land van origine. Het ging specifiek over 'Bijlage

N°2 van de overheid van de Armeense Republiek geldig voor de periode van 06/2015 tot en met 12/2016 waarin is opgenomen dat betrokkene tewerkgesteld was in 2015 bij Hotelcomplex A., document opgesteld op 12.07.2017. Hieruit blijkt dat betrokkene in geen geval onvermogen was in het land van herkomst en er dus geen sprake is van een afhankelijkheidsrelatie. Het is met omdat betrokkene dit document Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon. Integendeel, betrokkene was sedert 01.04.2015 zelf tewerkgesteld en beschikte bijgevolg zelf over een inkomen, (zie vorige aanvraag dd. 13.09.2019 met bijhorende bijlage 20 dd. 02.03.2020). Sedert 01.05.2021 werd er door haar advocaat bewijzen voorgelegd waauit blijkt dat betrokkene zelfstandige in bijberoep is sinds 01.05.2021.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door 6 rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Uit informatie die op 2 februari 2022 door de verwerende partij werd aangeleverd, blijkt dat verzoekster op 20 januari 2022 nogmaals een nieuwe aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) heeft ingediend in functie van dezelfde Belgische referentiepersoon.

2.3. Ter terechtzitting bevestigen de partijen dat een nieuwe aanvraag werd ingediend. Deze vaststelling doet de vraag rijzen of de verzoekende partij wenst te volharden in haar huidig annulatieberoep, dan wel het resultaat wil afwachten van de nieuwe aanvraag van 20 januari 2022 die op recentere gegevens en op nieuwe bewijsstukken gestoeld is.

2.4. De aanwezige advocate van verzoekster stelt dat zij wenst te volharden omdat het belangrijk is om ook over deze aanvraag een beslissing te ontvangen van de Raad. Verzoekster geeft wel toe dat de aanvraag van 20 januari 2022 nagenoeg identiek is aan de aanvraag van 26 maart 2021, zodat zij niet aantoonbaar welk voordeel het volharden in onderhavige vordering kan opleveren.

2.5. Door een nieuwe aanvraag in te dienen, geeft verzoekster uitdrukkelijk te kennen deze nieuwe aanvraag opnieuw ter beoordeling voor te willen leggen aan het bestuur, ook al is deze nieuwe aanvraag identiek aan de voorgaande. Het indienen van deze achtste aanvraag houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actuele belang (cf. RvS 6 november 2008, nr. 187.760). De vernietiging van de thans voorliggende, eerder genomen, weigeringsbeslissing (bijlage 20) kan er hoogstens toe leiden dat het bestuur een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekster. Het voordeel dat verbonden is aan een eventuele vernietiging werd door verzoekster zelf reeds bewerkstelligd, aangezien het bestuur door toedoen van de

aanvraag van 20 januari 2022 (bijlage 19ter) hoe dan ook reeds verplicht is om haar situatie nogmaals te onderzoeken. Het indienen van een nieuwe, achtste, aanvraag in functie van haar Belgische moeder heeft tot gevolg dat verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang.

Het beroep is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN